

МОТОЦИКЛ

Organ for Dansk Ural/Dnepr Motorcykelklub
www.ural.dnepr.dk

Redaktørens ævl

Forsidebilledet? Det viser en hjemmebygget sidevognskasse. De to fotos er 'stjålet' fra www.iwanbikes.de

Så kom en HA'er ind i vores klub!

Næh ikke fra Hells Angels, men hr. Heinrich Andersen fra Horsens fyldte 60 år lørdag den 25. januar. Han kørte MC i sine unge dage, Nimbus da han var soldat og har lige siden haft lyst at få en motorcykel med sidevogn til hyggeture. Fødselsdagen blev holdt på en kro, og på et tidspunkt anmodede en af sønnerne gæsterne om ikke de ville gå ud i en tilstødende udestue. Da de er kommet derud, tænder han for en projektør, og ude på græsplænen står noget under en pressenning.

Heinrich (og hustru) blev ret bekymrede ved synet, fordi deres fire børnebørn har i lang tid argumenteret for at bedsteforældrene anskaffede en pony. Et zoologisk tiltag, som ikke helt passede med HA's forestilling om hestekræfter.

Nå pressenningen blev fjernet med et ryk – og et der lød et dybt suk fra alle tilstedeværende mænd med rødt blod i årerne. En skinnende flot K750'er hjembragt fra Lithauen kom til syne. Der gik lige et par dage, får Heinrich helt havde vænnet sig til at det ikke var en drøm, men virkelighed.

Som generalsekretær var jeg ugen forinden blevet sat ind i dette komplot mod en hæderlig tømmer. Hans svigerinde Alice Nielsen havde ringet til mig, forklaret om motorcyklen, at man også havde købt læderjakke, lædervest og MC-støvler til Heinrich. Og så var det lige, det ved medlemskab af D.U.M., det syntes hun også skulle være i orden.

Allerede 4 dage efter høstede Heinrich de første frugter af vort fællesskab, idet jeg kunne henvise ham til et lokalt mekanisk geni i klubben til åndelig vejledning m.h.t. en genstridig kickstarter. (Tilgiv mig Johannes).

Kontingent

I skrivende stund har 124 medlemmer betalt deres kontingent for 2004, 52 skylder. D.v.s. 70,4 % af medlemskaren er stadig med i foreningen. Jeg erindrer, at foreningens stifter, Finn Olesen engang sagde til mig: "Du skal regne med at omkring 30% af medlemmerne forsvinder, når der skal betales kontingent næste år. Det skal du tage helt roligt; lige så mange nye melder sig ind." Sådan er det åbenbart.

Grøftekanter

Jeg har den særhed, at jeg for at få en smule motion cykler til arbejde. Afhængigt af ruten bliver det til en 30-35 km grønne kant per dag. Gennem de sidste 2-3 år har jeg observeret mere og mere affald i vejkanten. Ølflasker, øldåser, cola- og pepsidåser, service fra McDonald og tilsvarende. Det forekommer mig, at danskerne er ved at skifte sindelag. "Det er ikke mit problem, hvis der ligger spritusflasker i vejsiden", ser ud til at være budskabet. Det er muligvis kun ved Viborg, men jeg kan bekymre mig over at det ser ud til at et holdningsskifte er på vej. Hvis vi holder op med at indse, at det er ikke kun stat, amt og kommune, der skal holde Danmark fungerende. Vi har alle 5 millioner et naturligt medansvar. Glemmer vi at efterleve dette, ser det ikke godt ud for fremtiden.

Mit brev til justitsministeren

Ja, hvad skete der med min email, hvor jeg forsøgte at forklare ministeren, at der nok ikke kom færre knivdrab, hvis man ulovliggjorde lommeknive, og vi bedstefædre lod dem ligge hjemme i skuffen.

Først troede jeg, at min henvendelse var helt ignoreret, men i januar fik jeg et brev. Godt nok ikke fra justitsminister Lene Espersen, men fra en Kristian Braad. OK, Kristian Braad havde overladt opgaven til sagsbehandler Mette Christensen. Brevet var det, man på godt dansk kalder en sludder for en sladder. "Formålet .. er at øge trygheden i befolkningen og forebygge kriminalitet med knive og lignende skarpe eller spidse genstande" og "Justitsministeriet har noteret sig Deres synspunkter og takker for den interesse, De har vist i sagen."

En sådan gang Goddag-mand-Økseskaft styrker virkelig min følelse af at have demokratisk indflydelse. Jeg har dog ikke helt opgivet at skrive breve. I tankerne har jeg teksten til et brev til Dansk Shell. Jeg har nu mange set deres reklamefilm for noget benzin, der tilsyneladende giver fisk under vandet helt ufattelig accelerationsevne. Jeg vil gerne vide, hvor meget bedre acceleration jeg realistisk kan forvente af min Dnepr, hvis jeg går over til denne vidunderlige benzin. Vi får se ...

Visti bedifter i 2003

Som beskrevet i nummer 8 af dette blad, så er Visti Petersen fra Fredericia et klubmedlem, der lever op til det mandige ideal vi har i foreningen. Vi kan roligt sige, at han mere end lever op til idealet. Jeg har haft fat i Visti, og kan nu viderebringe følgende tilståelser:

- (1) I Fredericia bliver Visti såvel danmarks- som europamester i tri-athlon
- (2) I Kalundborg bliver vinder han DM i 100 kilometerløb
- (3) I Lithauen bliver han verdensmester i dobbelt ironman for klassen 55-60 år. Han lagde ud med at svømme 7,6 km, dernæst en cykletur på 360 km og sluttede så af med en dobbelt marathon på 84 km. Visti brugte 28 timer på dette. "Det irriterer mig, for jeg plejer at kunne gennemføre det på 22 timer", tilføjede han.

Jeg kan tilføje, at Visti fyldte 57 år i december.

Den 12. marts er min sidste arbejdsdag

Herefter er jeg arbejdsfri, d.v.s. gået på efterløn. Jeg forventer ikke at få mindre travlt, for få mennesker er lige så gode som jeg til påtage sig flere opgaver, end der er tid til at udføre, men jeg regner trods alt med at kunne gøre mere for vores klub. Vores hjemmeside er et trist halvferdigt arbejde, og her skal der laves noget. Samtidigt vil jeg fortsætte mit arbejde for at klubmedlemmerne kommer til at se hinanden mere, for derved at få større glæde af deres medlemskab og deres motorcykel.

Den nationale, rød-hvide spegpølse

- Hvad er ligheden mellem en spegpølse og en dansk mand?
- Jo begge består af 50% fedt og resten er gammel gris.

Ændring af 6 volts dynamo til 12 volt

De fleste 6 Volts dynamoer kan ændres til 12 volt uden de helt store udgifter. Det er jo så viseligt indrettet, at hvis man tilføjer dynamoens feltspoler 12 Volt, ja så leverer dynamoen 12 Volt i stedet for de normale 6 Volt.

I vore gamle russer-BMW'er har vi alt for lidt strøm med 6 Volt. Det bunder i, at vi har en 6 Volt dynamo på ca. 10 Ampère. , det vil sige vi har 6 Volt * 10 Ampère = 60 Watt.

Til almindeligt drift bruger vi cirka 35 Watt + 2 gange 5 Watt - i alt 45 Watt, hertil skal lægges hvad der bruges til tænding og spændingstab, og så der er ikke meget til opladning af batteriet.

Der er også en ting mere, når man ændrer til 12 Volt; der kræves kun den halve ledningstykkelser for at få det samme forbrug frem. Siger vi f.eks.. at vi bruger 48 Watt, så skal vi ved 6 Volt bruge 48 Watt : 6V = 8 Ampère. Skal vi ved 12 Volt bruge 48 Watt bliver regnestykket 48 Watt : 12V = 4 Ampère Det er jo klart at det kræver ikke den samme ledningstykkelser.¹

Det gøres for at ændre 6 Volt dynamo til 12 Volt er følgende: Det er jo så viseligt indrettet, at hvis man giver feltspolerne 12 Volt, ja så laver dynamoen 12 Volt i stedet for de normale 6 Volt.

¹ Her skal redaktøren blande sig: Emanuel har ret, man kan nøjes med halv ledningstværsnit, men det vil da være tosset at bruge tid og penge på at montere tyndere ledninger. Der er ingen nævneværdig vægtbesparelse og generalt gælder det jo "jo tykkere ledning, desto mindre tab"

Man køber et 12 Volts relæ, (og jeg vil anbefale et Bosch-relæ). Den må helst ikke give mere end 10 til 12 Ampère, fordi Volt gange Ampère = forbrug i Watt. I dette tilfælde med 12 Volt * 11 Ampère = 132 Watt²

Derudover har jeg boret tre 10 mm huller foroven og forneden, foran på dynamoen for at få en bedre køling. Tilmed har jeg flyttet spændebåndet der sidder ved kullene, så den åbner med ca. 10 mm hele vejen rundt.

Dette skulle være tilstrækkeligt for at få op til 132 Watt i stedet for cirka 60 Watt.

Jeg har hele 2003 kørt med kørellys og har aldrig manglet strøm. Vi har kørt mange timer af gangen, men jeg har aldrig konstateret at dynamoen har været for varm.

Emanuel Kristensen
medlem nr. 107

² Redaktøren blander sig igen. Vi siger 12 Volt, men du vil måle 12,7 Volt på akkumulatoren. Et mere korrekt regnestykke giver således 12,7 Volt * 11 Ampère = 139,7 Watt. Vi kan roligt afrunde til 140 Watt

Historien tager sit udgangspunkt i en MC-revy for omkring 20 år siden. Jeg var Nimbuskører med alt for lange ben. Efter at have siddet krumbøjet med knæene i næsehøjde i 5 år tog jeg benene ned og orienterede mig efter et andet køretøj. I den pågældende MC-revy var der et billede af en russisk motorcykel med maskingeværstativ.

Bortset fra geværet - jeg er nemlig en fredelig mand - syntes jeg, at den var spændende. Den obligatoriske opringning til importøren Ewald var en kold tyrker. Han argumenterede for en Jawa og efterlod mig i en stemning af, at min skæbne på jorden var at samle på problemer og den eneste frelse han

kunne skimte var et forkortet ophold her på planeten. 20 år senere syntes jeg ikke det er så slemt, men måske der er noget om snakken. I min alder kalder man det "livets salt" og har rutinemæssigt en masse bøvl, som man ikke syntes er rigtigt bøvl.

Nimbussen blev byttet for en fiskekutter, som blev byttet ud for en barnevogn. Det er ligesom "hvad fatter gør".

Vi boede i Roskilde og havde lige fået kabel-TV med en masse kanaler. Den eneste gang jeg nogensinde har bladret forbi programoversigten på norsk TV, så jeg en titel "med Ural til Ural".

To norske gutter på en Ural til Uralfabrikken i Irbit. Jeg fik optaget udsendelsen og fik blod på tanden. Kørerne lovpriser maskinen undervejs og specielt da den kronraget mc-kører får adgang til fabrikkens museum blev jeg påvirket. Han sætter sig på en gammel Ural og er så følseladet, at han snøfter og tuder. Se, det er nerve! Havde det været BSA fabrikken, så havde jeg sku nok kørt BSA. Det var overbevisende. I den Blå avis fik jeg kontakt med en fyr, som havde en Dnepr til salg. Efter en kort overvejelse blev den fragtet hjem på en trailer.

Jeg er faktisk ikke særlig mekanisk anlagt. Træ og alt-muligt-andet, det er fint. Metal og

motorer, det har jeg ikke været heldig med. Jeg skulle bruge motorcyklen til daglig transport til og fra arbejde, til værktøjskassen og til fiskestængerne. Jeg skulle have et transportmiddel, som bare kørte uden de store vanskeligheder. Den skulle ikke have crom og sager. Enkel og ordinær.

Ledningsnettet skulle laves, og jeg kunne ikke få en tændningslås med det oprindelige antal kontakter. Så jeg lærte noget om dioder. Benzintanken var utæt, hvorefter den blev tætnet med epoxy. Kaburatorene var så slidte, at skruerne dansede rundt i justeringerne. Geometrien i bremsepedalen passede ikke med stopkontaktplaceringen. Jeg fik en mekaniker til at fikse pedalen og motorens justeringer.

Jeg fik sendt afgiftansøgningen til Told & Skat. De svarede tre uger senere. 5.330 kroner.

Jeg bestilte tid til syn og skulle lige have en prøvetur på et par prøveplader. Tre kilometer senere stod jeg med en motor, som lige havde skudt ventilerne i højre topstykke. Sådan lærte jeg, at skubbe en Dnepr. Synet blev aflyst.

Nå, motoren trængte til en omgang. Der var et gab på 6 mm i stempelringene. Cylinderen var boret op i en ukurant størrelse. Cylindervægen var så medtaget, at jeg overbeviste min kone om, at en nyere motor stod på dagordenen. Den fik jeg fra Fyn. Den er fin.

Nye Mikuni-kaburatorer skulle gøre livet lettere. Men tændrørene sodede til efter få minutters tomgang. Jeg kunne ikke finde en mekanikker, som havde et dysesæt. Jeg kunne bare ikke få det til at virke. På vores internetside, Yahoo-gruppen "Dnepr-Ural-Izh" fik jeg kontakt til Jørgen "Antikrist", som uselvisk tog den lange vej fra Gilleleje lokket af et løfte om aftensmad og tekniske problemer. Jørgen fik justeret kaburatorerne og tjekket tændspolen plus nogle andre tændrør....så kørte den! "Troldmand", siger jeg bare. Bortset fra det tekniske er Jørgen også bare en fantastisk hyggelig fyr.

Jeg bestilte syn og skulle lige have en tur på et par prøveplader. Den første time i solskin var dejlig, men den næste time var et helvede. Den begyndte at lyde underligt og blev meget varm på den ene cylinder. Det blev nærmest uvejr på bestilling. En blygrå himmel udløste oversvømmelse i kældrene, samtidigt med at jeg stod ude på bøh-landet med en motor, som ikke ville en skid. Regndråberne tillod mig at græde af raseri uden nogen ville have bemærket det. Jeg var flintrende arrig og skamfuld over min magtesløshed.

Det var ligefør, jeg kaldte det noget gammelt lort, og det var jo sandt nok. Men det var jo dybest set ikke Dyrets skyld. Havde jeg bare været en troldmand, som kunne køre hjem.

NU, var det nok. Regnvåd og frustreret af helvede til meddelte jeg fru Andersen (det hedder min kone når livet bider mig i røven): "Det lort dernede skal bare køre nu...om jeg så skal flytte til Rusland". Hun havde også tænkt på at deportere mig, så det passede fint.

Rusland var måske lige drastisk nok, det kunne jeg se bagefter. Konen mente også, at et mindre ekstremt terapeutisk forløb måske kunne gavne mit accelererende ukontrollerede agressionsniveau. Men jeg var god ved børn, stadigvæk, sagde hun. Det var jeg nærmest lykkelig over. (Jeg er pædagog). Vi indgik et kompromis og blev enige om, at fremtiden måske lå på Bornholm. Der var også et par andre årsager.

Jeg kontaktede et klubmedlem på Bornholm, som anbefalede en mekaniker. Den blev sendt med fragtmand "over".

Bortset fra lidt finjustering tændte den ikke ens på cylindrene. Akslen, hvorpå centrifugalacceleratoren sidder på, var skæv. "Vestjysk Ural Flemming" rådede mig til at finde en træklods og en klaphammer og give den en på skallen. Det fik jeg mekanikeren til.

Han syntes det var morsomt og "ville gerne smadre noget mere, hvis jeg havde noget". Bagefter lignede han en forløst mandsperson....Det virkede sku´.

Jeg fik bestilt toldsyn og nej....jeg kørte ikke lige en prøvetur på prøveplader. Nu lå jeg og fræsede rundt ude på pløjemarkerne.

Den 19. Januar var en mærkedag. Iklædt mit nye tøj, det er Finsk, det er godt, kørte jeg hjemmefra i god tid. I mørke, fygesne og et par graders frost kørte jeg til synshallen i Rønne. Dnepr'en kørte som en drøm, den forcerede nogle hæftige fygninger og opførte sig, som om den havde længtes efter Kong Vinter på de russiske stepper. Inde i hjælmen sang jeg af vilden sky en modificeret udgave af "internationale", og syntes jeg kunne fornemme den røde hærs kor i baggrunden. Krig, er noget lort, men de synger godt.

Damen i synshallen var også taget før hjemmefra. Hun syntes ikke jeg skulle sidde og fryse ude på parkeringspladsen. Hun bød på en kop kaffe og vi ordnede papirene før officiel åbningstid.

Der var ikke noget koks med synet. Angående stelnummeret i sidevognen, spurgte prøvemesteren "Hvad skal den hedde"?

- "Må den få min fødselsdag?"

- "Ja,ja", sagde han. "Du skal lige have hugget nummeret i og så ordner jeg papirene i mellemtiden."

Jeg kørte ned på det nærmeste firma, og spurgte om de ville have brød til morgenkaffen ? De klarede nummeret, og så fik vi kaffe og snak igen. Ude på synshallen bakkede jeg hen til sidedøren og han tjekkede nummeret, derefter fik jeg papirene.

På Told & Skat syntes de, at det måtte være koldt, og spurgte om jeg ville have en lun kop kaffe. Jo, tak. De fiksedes sagen og jeg littede kontantbeholdningen for 5.131 kroner. Nu var der jo nærmest gået et år siden første henvendelse. Det var noget andet end den meget nidkære embedsmand i Køge, som forfulgte momssagen omkring dyret tilbage til Estland.

På motorkontoret var jeg blevet udrustet med en nummerplade og lånte betjentens boremaskine, fordi han ikke syntes, at jeg skulle køre med pladen i en snor omkring halsen.

Klokken 11:00 var jeg på vej hjem og kørte en omvej forbi nogle klipper for at kunne nyde genlyden.

Hjemme foran køkkenvinduet dansede jeg en spjæt mazurka, imens min kære familie stod bag ruden og delte min glæde med store smil over hele femøren.

Jeg har kørt hver dag lige siden. Jeg skal nok have nogle mindre dyser i kaburatoren, tændrørene er stadigvæk lidt for sorte. Den springer ud af 2. og 4. gear, men ellers går det godt. Jeg har tilgivet den alle drillerierne. Jeg er blevet meget klogere, og fra at være et dagligt transportmiddel er den blev til en stor glæde og et spændende element mit liv. Og den skal stadigvæk ikke forchromes.

Klø på derude!
Dan Roy Andersen.
Dnepr MT9/10 fra 1975

Kaffemøde hos Generalsekretæren

Fremmødet var Imponerende: Klaus Maltesen med sine tvillinger, Viborg - Carsten Schweder, Skanderborg - Knud Johannesen, Herning - Ole Skydt Pedersen, Brande - Arne Enevoldsen, Sdr. Felding - Edmund Andersen, Kolding - Emanuel Kristensen, Kolding - Holger Dam, Sjølund - Jørn Thisted, Øby - Kim Jensen, Randers og Søgård Kyndesen helt fra Oksbøl

Generalsekretæren pressede de fremmødte til at fortælle om sig selv og sin(e) motorcykel(er) og hvad der nu mere kunne være af interesse, og herefter gik snakken ellers livligt.

Min kære hustrus nervesystem er ikke beregnet til at høre på ret meget MC-snak, så hun deserterede til en fjern fløj i mit domicil. Selv havde jeg bagte varme boller, og fes frem og tilbage for at brygge mere kaffe og servere boller for den sultne skare.

Et fælles punkt dukkede hurtigt op i snakken, nemlig at fire af de fremmødte havde små børn, der alle elskede at komme på tur i sidevognen, og det blev derfor vedtaget at lave en Midtjydsk Børnetræf, som du kan læse mere om i kalenderen.

Kim som ud over sin Dnepr 750 har en Morris 1000 og et bundt veteranknallerter gjorde opmærksom på Oldtimerløbet i Gråsten, hvor vi burde stille op. Jeg undersøger nærmere.

Efter en tre timers ivrig snakken kiggede deltagerne nervøst på armbåndsurene, og jeg forstod, at de var klar over, at den afmålte fritid var ved at løbe ud. De ægteskabelige forpligtelser kaldte, et opbrud lod sig ikke udsætte meget længere.

Helårskørsel

Jeg skrev i decemhernummeret om Katalin i Gilleleje, der kun kører Ural sommer og vinter. Hun er ikke helt alene. Læs mere her. Billedet af en Ural i 'vinterpels' er fundet på internettet. Det er altså ikke en dansk ejet maskine.

From: flarsen@ruc.dk
To: erik.petersen@dnep.dk
Subject: Daglig brug af Dnepr m.m.

Hej Kammerat Generalsekretær, du efterspurgte i sidste blad medlemmer, der bruger deres hotrodski dagligt, og sådan en er jeg. Ellere det var jeg indtil for få uger siden, mens jeg stadig havde min daglige gang på Roskilde Universitet. Nu er jeg udklækket, og har (desværre) fået job blot tre minutters gang fra min bopæl på Vesterbro.

Som du sikkert kan forestille dig, vækker min militærdnepr en vis opmærksomhed. Det er ofte meget hyggeligt men af og til også temmelig generende, fordi det er svært at få ro til de småreparationer, der altid er. Det kan tage timer at få skiftet en knækket eger indstillet tændingen, fordi man gerne vil være et pænt menneske og besvare spørgsmål fra turister og indre Vesterbros meget blandede beboerskare. Selv lokalpressen troppede op og skrev 'Russisk invasion i Viktoriagade' på forsiden, selvom jeg udtrykkelig understregede, at den er ukrainsk eller sovjetisk. Men ak... sådan er journalister vel. (Jeg er selv journalist.)

Det skal retfærdigvis siges, at jeg ikke så sjældent har haft særdeles stor nytte af råd og vejledning fra forbipasserende. Især nydanskere er uvurderlige, da de tilsyneladende ofte har erfaring med udtjente maskiner. De spørger hver eneste gang, hvad den har kostet og hjælper mig derefter med indstille tændingen, rense og indstille afstanden i tændrørene eller få den sidste strøm ud af mit batteri. Ofte kan jeg takke en navnløs indvandrer for at jeg kommer frem i nogenlunde ordentlig tid.

Danskere spørger rutinemæssigt, om det er en Nimbus, fortæller mig at deres bedstefar havde en Nimbus og overlader mig til mine frugtesløse forsøg med kickstarteren. Interessant forskel.

Jeg bor tæt på hovedbanegården, hvor en række meget, meget sørgelige eksistenser har deres gang. Det går sjældent en uge, hvor jeg ikke ringer til politiet, fordi der er lige lovlig meget 'gang i gaden'. I vores gård slår de lokale 'forretningsfolk' og deres kunder sig rutinemæssigt ned og forurener miljøet med deres efterladte 'værktøj'. Flere klubmedlemmer, og en masse andre 'pæne' mennesker, har derfor naturligt nok med en vis skepsis i stemmerne spurgt mig, om jeg kan have min militærdnepr i fred. Og svaret er ja. Den står med spade, reservedunk osv, i den mørkeste ende af Vesterbro, og den har aldrig (7-9-13) fået en skramme, selvom jeg ikke sjældent har fundet brugte sprøjter

o.lign. inde under den eller i dens umiddelbare nærhed. Det værste overgreb hidtil har, som lokalpressen ikke undlod at skrive, et par gamle sko (!), jeg en morgen fandt efterladt under sidevognen.

Nu undrer du dig sikkert over, hvorfor jeg giver mig af med at skrive dette brev. Jeg har den opfattelse, at mange klubmedlemmer har hjemme i mere landlige omgivelser, og jeg tænker derfor dristigt, at I måske kunne være interesserede

i, hvordan storbylivet med en dnepr former sig. Den skepsis mht. køretøjets sikkerhed, jeg har mødt, vil jeg meget gerne gøre til skamme - ikke mindst fordi der ikke er så mange solstrålehistorier at fortælle her fra indre Vesterbro. Har det evt. bladets interesse?

Jeg kan også fortælle om en første sæson, der har været særdeles lærerig for en akademiker som mig, der aldrig før har haft olie under neglene. Lærerigt på den hårde måde. Nu har jeg (selv!) moderniseret bæstet med elektronisk tænding, 2CV-tændspole, ny bagtransmission, mere effektive bremsere og andre småting, så lidt har jeg da samlet op hen ad vejen. Jeg kan i den forbindelse ikke overdrive nytten af de anvisninger, jeg har fået gennem partibladet og en række hjælpsomme kammerater.

Endelig har jeg smidt girokortet fra sidste blad ud, så jeg vil gerne have dit girokontonummer igen, så jeg kan få orden i partibogen.

Hilsen Frederik Larsen, nr. 160

Jeg mener at kan huske at der blev efterlyst i sidste nummer, om der var nogen der kørte om vinteren. Det gør jeg.

Med venlig hilsen
Claus Andreasen, nr: 220

Jeg kan tilføje, at Dan Roy Andersen på Bornholm også hører til i flokken. Mange andre som Jørgen 'Antikrist' Hansen kører hele året, men bruger også bilen ved siden af.

Blinklys!

Mange af os har ind i mellem samvittighedskriser, hvor vi skal tage en beslutning om enten at holde cyklen så original som muligt eller at lave ændringer, som vi tror er alvorlige forbedringer. De gamle russere havde ikke blinklys. Det er heller ikke et krav til syn, og man kan jo også køre uden.

Da jeg besøgte Johannes Wraae Petersen fortalte han en historie, der sætter dette spørgsmål i relief. De var ude at køre på nogle veteranmotorcyklen, og en af Johannes venner ville dreje til venstre. Han rækker venstre arm ud for at vise sin hensigt, men flytter den så ned til styret for at betjene koblingsgrebet. Straks er der en bil der lægger ud til overhaling, og det ender i en påkørsel. Følgede ordveksling fulgte bagefter:

- "Så du ikke, at jeg havde armen ude til venstresving?"

- "Jo, men du trak den jo også ind igen"

Efter at have hørt denne historie tror jeg, at for at være på den sikre side, så ville jeg montere blinklys på f.eks. en M72'er. Jeg er jo noget af en tusedreng.

Erik P

KØB, SALG & BYTTE

Eneste moms-registrerede importør af reservedele og brugte Ural/Dnepr i Danmark er Flemming Jensen, der på Forsomhovej 1, 6870 Ølgod har **Vestjysk Ural Import** Telefon 7524-6592 Mobil 2143-2730 hjemmeside www.ural.dk email: IMZ-Ural@mail.tele.dk

Niels Ole Hald i Blommenslyst, Fyn (ikke klubmedlem) har en **M72'er med sidevogn fra 1947** med danske papirer, men p.t. uden plader. Den starter og motoren kører pænt. Delvist restaureret, men mangler det sidste. Den er sandblæst og pulverlakeret hvid - men ikke helt færdigt. Pris 20.000 kr. Ring på 6476-2775 og hør

nærmere.

Russiske motorcykler

Original MW-750. Årgang 1963. Militærgrøn. Ægte militærcykel med tilbehør. Differentialspærre og træk til sidevogn. Nye offroad dæk. Lygteblænder. Originale lygter. 6V anlæg. 13000 km. Told og moms betalt. Med papirer. (Afgiften ligger på kr. 911,- idet cyklen er veteran) Pris 25.000,- kroner

2 komplette hjul med dæk. Helt lige! Spændt op af en cykelsmed. Sort fælge - nylakerede. Forkromede egre. Pris 1000,- per stk.

Komplet Dnepr motor 650 ccm. Fuldstændigt nyrenoveret motor. Pris 2500,-

Kontakt Lydia eller Andreas på tlf. 2858-4539/2818-4189 eller E-mail: lydiaairving@tdcadsl.dk, der i øvrigt skriver:

M72 årgang 1950 med *original* sidevogn og bakgear. Totalt renoveret. Glasblæst motor. Sortlakeret. Der er gjort meget ud af et pænt finish. Leveres synet og indregistreret i købers navn. 37.000 kroner.

M72 solomaskine fra 1950 med de originale russiske papirer. Den trænger til en kærlig hånd. Grim motor, men pæn lak. 12.000 kroner

K-750 fra 1964 med sidevogn og bakgear sælges på vegne af en kammerat, der arbejder på Grønland. Pæn grønsort lakering. Leveres synet. 29.000 kroner.

Tom Pedersen i Bagsværd er klar på mobilen 4013-4808!

Jan Buchwald 5886-9363 sælger **elektroniske laderelær 6V, 80 Watt**, der giver en mere sikker ladning og lader ved lavere omdrejninger. De er indstøbt i polyester og har ingen mekaniske kontakter, der bliver snavsede. De er tilmed lette at montere og kan normalt indbygges i den originale kasse. Prisen er indtil videre kr. 400,- + forsendelse (i reglen kr. 15,-). Han sælger også halogenpærer til 6 Volt 10 Watt til 60 kr + forsendelse.

Finn Olesen har lavet en samlet udgave af **nummer 1-7 af vores klubblad**, som han vil sælge for 100 kroner.

Finn har telefon 7595-4648 email: Finn-Katja@mail.tele.dk

Generalsekretæren har overtalt Torten Meier i Rostock til at tage en **Ural M-67-36 med sidevogn** fra 1982 her til landet, så manden uden sovjetisk stål kan købe en MC til overkommelig pris. Den har ukrainske papirer og en tysk tolderklæring for indførsel i EU. 650 cc motor, gearkassen er uden bakgear, 12 Volt/150 Watt generator, Traktorsæder og vindskærm. Se billeder på klubbens hjemmeside.

Kan starte og ser fornuftig ud, måske lige bortset fra den skrækkelige grønne farve). Telefon 8667-5392. Motorcyklen kan seses Flemming Jensen, på Forsomhovej 1, 6870 Ølgod. Flemming har telefon 7524-6592 mobil 2143-2730. Pris 12.000 kr

Kim Rasmussen i Vig har **den engelske reparationhåndbog til en Dnepr MT-16**, til salg for 100 kroner. Selv om du ikke har lige netop en MT-16, så er der så mange gode og nyttige oplysninger i bogen, at de 100 kroner er en bagatel.

Ring til Kim på dette (mobil)telefonnummer: 2728-0560.

Dnepr K750 søges

Orla Kruse søger på vegne af en ven en gammel - før 1960 - Dnepr K-750 med sidevogn. Skal være billig, da vennen selv vil restaurere den. Email yok@tdcadsl.dk eller telefon 7440-4728

The Moscow Times.com

Her følger lidt klip fra Mosva Tidende

KamAZ vinder atter Paris-Dakar ralliet

De russiske KamAZ-lastbiler har de sidste år domineret klassen for lastbiler i dette ekstreme væddeløb, hvor 11.000 km skal tilbagelægges på kun 18 dage. Det giver 611 km om dag i gennemsnit. Igen i år vandt KamAZ og og samme mærke tog endvidere andenpladsen og ind på fjerdepladsen kom deres 'backup truck'

"Vand er et problem" fortæller Vladimir Chagin, der var chauffør på den 10 tons tunge lastbil. "Hvert stop for at tisse koster 3-4 minutter, så vi drikker ikke mere end et glas vand om morgenen og tømmer blæren så godt vi kan. På den måde kan vi være i aktion i 12 timer, og stopper aldrig."

Det betyder at der intet drikkes på trods af 40° C og manglende airconditionering. Et klimaanlæg vil stjæle lidt af motorens 700 hestekræfter – den går ikke.

Holdet slap ikke uden skader. Chagin har stadig smerter i ryggen, og navigatøren Sergei Girye ligger på hospitalet efter en kompliceret nyreskade. Man kunne have kørt endnu hurtigere, men havde allerede passeret grænsen for, hvad et menneske skal udsættes for. Girytes tilstand blev ikke forbedret af, at lægerne nægtede at give ham smertestillende injektioner. De sagde, at lastbilen var ikke tilstrækkeligt hygiejnisk. Piller var svære at sluge på grund bilens voldsomme bevægelser ved de høje hastigheder.

Selvom Chagin har kørt mere i udlandet end de fleste russere, har han ikke set meget. "Det er et smukt landskab, men der er ikke tid til at nyde det. Øjene er fikserede på horisonten"

Tank og tropper kæmpede for at redde øllet

En KamAZ med en last på 10 tons øl faldt i en sibirisk flod. Russiske tropper med en T-72 kampvogn og 6 dykkere fik efter 24 dage trukket både bil og øl ud af den frosne flod. Ikke kun for at redde øllet, men også fordi lastbilen kunne være til hindring for sommersejladsen på floden Irtysh i Omsk-regionen – en vigtig forsyningsvej for brændstof, sand, grus og kul til Kazakhstan. KamAZ er vist bedre egnet til ørkenen end Sibirien!

Rusland afprøver et nyt missil

Den 20. februar kunne man i russiske og amerikanske aviser læse om en heldig afprøvning af et nyt hypersonisk missil, der vil gøre et missilskjold virkningsløst. Missilet demonstrerede, hvorledes det kunne ændre højde og retning, så det kan undvige anti-missil-missiler under flyvning. General Yury Baluyevsky var i øvrigt tilbageholdende med tekniske detaljer, men erklærede, at russerne havde demonstreret evnen til at bygge et strategisk våben uden sidestykke.

Militæret kunne da også godt bruge denne succes efter nogle slemt mislykkede raketaffyringer under den største militærøvelse i mange år. Et fejltrin, der har fået Putin til at beordre alvorlige undersøgelser af hvorfor – og hvem der havde ansvaret.

Danskerne har 'vikinger', og russerne har 'hvalrosser'

Nu taler vi om de navne, som vinterbadere giver sig selv. Argumenterne for vinterbadning er en stærk tro på, at 'hvalrosserne' sjældent plages af virussygdomme, forkølelse eller infektioner. Grebyonkin var oberstløjtnant i den Røde Hær og begyndte vinterbadning i en alder af 38 år. "Før den tid døjede jeg med dårlige nyrer, bronchitis, hele svineriet. Det var lige før, at jeg måtte forlade hæren pga helbredet." I dag er han 63, vital, hurtig i replikken og med et håndtryk, der kan knuse en valnød.

Skal vi tro Grebyonkin, så aktiverer det menneskelige legeme en forsvarsmekanisme ved pludseligt at komme i iskoldt vand. Kropstemperaturen stiger til 42° C. Det giver ikke blot vinterbaderen en fornemmelse af varme og lethed, når de kommer ud af vandet; den forhøjede legemsstemperatur hjælper til at dræbe bakterier, rense porerne og sætte gang i cirkulationen.

Lægevidenskabelig forskning underbygger disse påstande³, men læger advarer folk med hjerteproblemer i at begynde på den kolde fornøjelse. Grebyonkin er uenig: "Bliver det gjort rigtigt er det godt for alle – dårligt hjerte, astmatiker, unge og børn"

I 1990 blev Grebyonkin præsident for Koldtvands Marathon Svømmeklubben. En forening af langdistancesvømmery, som har deltaget i overmenneskelige udholdenhedspræstationer, inklusive en 185 km lang svømmestafat over den isfyldte sø Issyk-Kul i Kirgisistan.

3 Emnet var oppe i TV-udsendelsen "Lægens Bord", hvor en dansk ekspert tilbageviste påstanden. Vinterbadere er simpelthen folk, der lever et sundere liv, og det giver større modstandskraft mod sygdomme o.s.v.

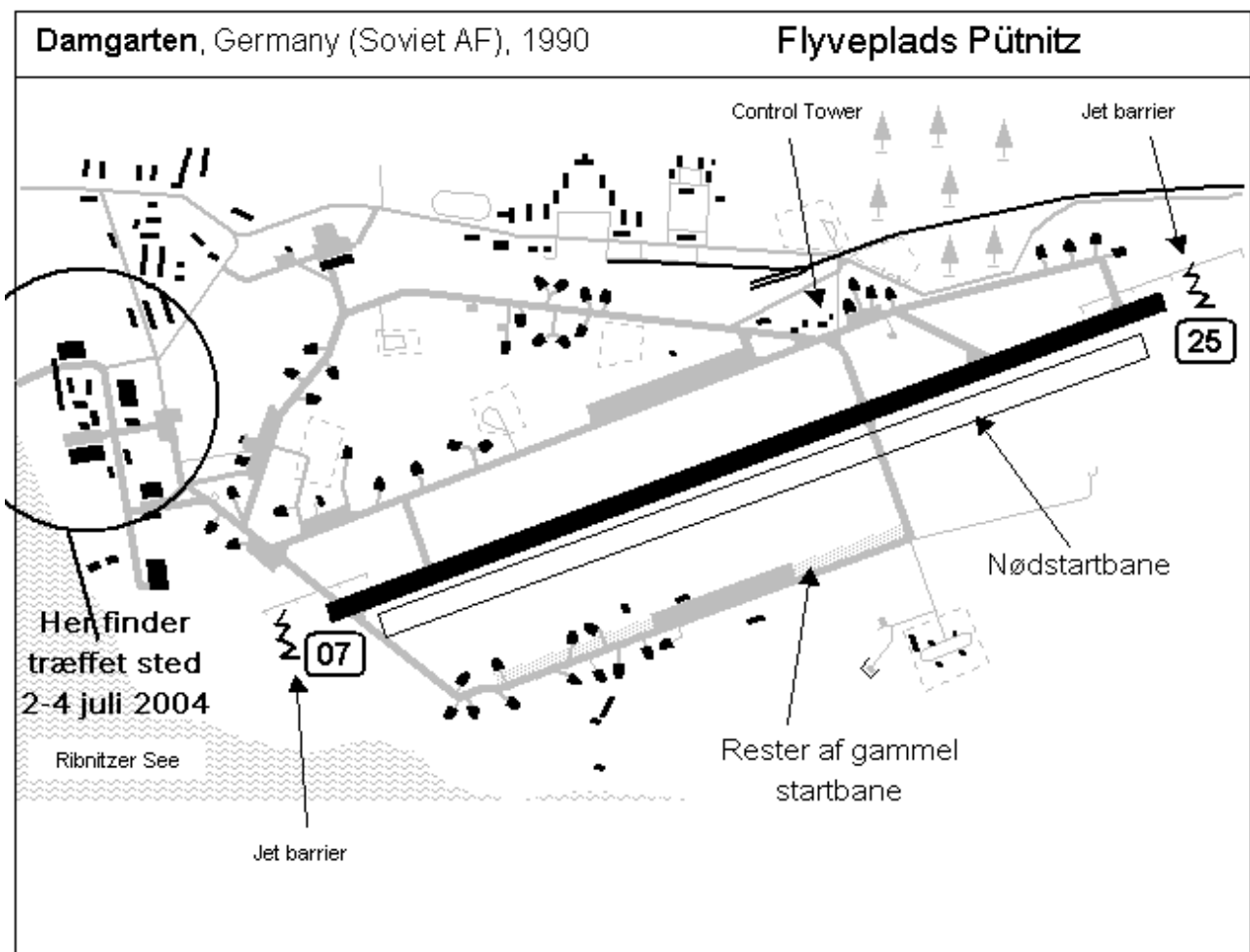
Nu skal russiske bilister have ansvarsforsikring

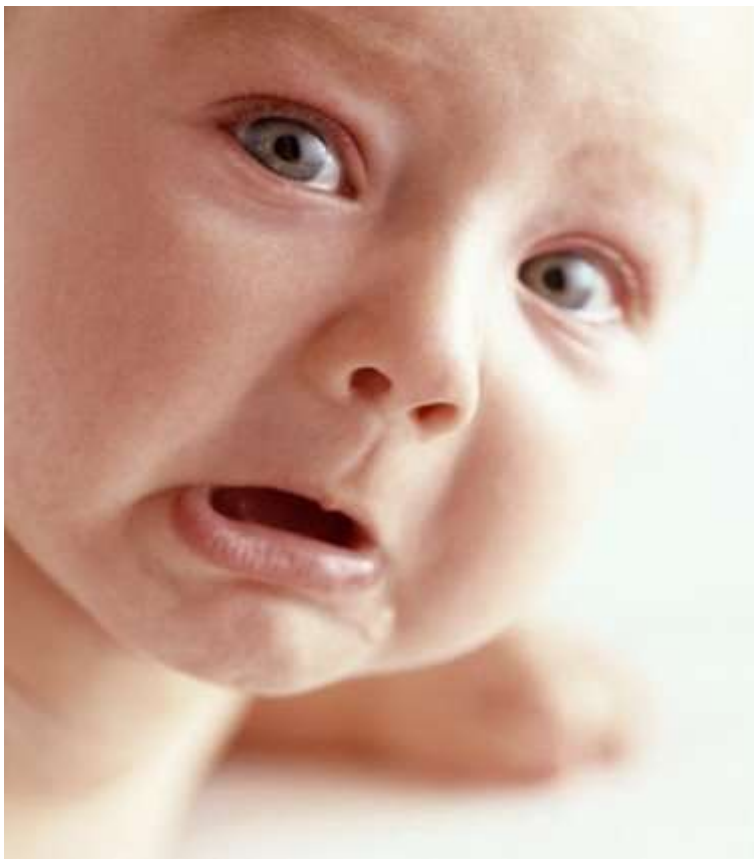
Over halvdelen af de russiske bilister er kede af den tvungne ansvarsforsikring. Vi danske tager det som en indlysende nødvendighed, men 5% af de russiske biljere siger, at de vil nægte at tegne forsikringen. Fra 1. januar er de forpligtede til at være forsikrede m.h.t. skade på trediepart. Den vil koste 2000 rubler (ca. 490 kroner).

Jeg kan tilføje, at i Ukraine er der intet lovkrav om ansvarsforsikring. Ved biluheldt afgøres spørgsmålet om erstatning på stedet! Dette foregår naturligvis ikke altid helt gnidningsløst.

50.000 russiske kvinder sælges årligt til prostitution i USA

Tallet er kun et overslag, og Duma'en – det russiske parlament er ved at forsøge ved at gøre noget ved problemet. På trods af de mange år med et socialistisk ideal om mænd og kvinders ligestilling er virkeligheden noget trist. Ikke blot lokkes unge kvinder til udlandet under falske løfter, men vold mod kvinder i ægteskabet er alt, alt for udbredt.

Danskerne's Intolerance

*Generalsekretæren
besværer sig her over
fordomme og manglende
forståelse såvel hjemme
som på arbejdspladsen*

Nu ved jeg ikke, om dette her er noget i kan lære noget af. Sagen er den, at jeg har en lidt småpervers glæde ved at spise ost der er vellagrede. Altså oste med 'karakter'. Når jeg kører gennem Lading nord for Århus, undlader jeg aldrig at stoppe ved det gamle mejere og gå ind i butikken.

- "Har i nogle gamle oste, som i skammer Jer over at sælge", plejer jeg at spørge.
- "Vi kan skam sælge alle vore oste", er deres standardsvar.
- "Jeg havde ellers håbet på at kunne købe gammelost billigt", er så min standardreplik.

Så går vi i gang med smagsprøverne, og de har skam gode sager. På et tidspunkt gik hun ud bagved og kom tilbage med en stor ost i hænderne.

- "Hvorfor er den ikke inde i butikken sammen med de andre oste?", ville jeg vide.
- "Det synes vi ikke rigtigt, at vi kan være bekendt over for kunderne", var hendes forsvar.

Nå, men jeg måtte jo smage på den, og jeg var straks over, at denne ost havde virkeligt karakter. Jeg købte et stort stykke og fik tilmed afslag i prisen, fordi den var vist ikke så nem at sælge alligevel.

Hjemme i køleskabet er en ost i aktion ad gangen. Den bor i en lufttæt Tupperware box. Resten af lageret ligger i en plasticpose inden i en plasticpose inden i ... Altså lidt i stil med de russiske dukker eller kinesiske æsker.

Edith og drengene nægter at spise eller blot smage på mine oste. "Hysteri", siger jeg så. "I har jo ingen idé om, hvad der er godt". I virkeligheden er jeg vældig glad for at kunne have mit lækkeri i fred. Oste forsvinder alt for hurtigt.

Nå den anden dag, var jeg nået til den sidste ost i posernes pose. Jeg fik den ud i lyset, og kunne med glæde konstatere at lagringen var fortsat – lidt ud i det ekstreme. Min søn kom ud i køkkenet, medens jeg beundrede det væskende pragtstykke med de dybe

spalter, som vidner om lang tids lagring. Han var ikke længe i køkkenet. Med ordene: "For helvede far, dine oste!" styrtede han ud igen.

Jeg deler kontor med René. "Vi må have et vindue op, her stinker jo. Har du din ost med i madpakken⁴", forhørte han sig, medens han lukkede op for den snestorm, som alle andre ikke ville ud i.

Jeg besluttede mig til at måske kunne man lugte osten ud af madkassen, og diskret bar jeg den ned i køleskabet. Det står under printeren ved siden af kopimaskinen i vores kaffehjørne.

Senere på formiddagen skulle jeg hente et par print. Preben Olsen lagde sin madpakke i køleskabet. "Nu skal vi snart have rensset køleskab, eller også er der en, som har glemt sin madpakke fra sidste uge", meddelte han sig til kollegaerne, der var ved at samle sig til formiddagskaffe.

"Her lugter af gammel ost!", hørte jeg nogen sige bag min ryg, idet jeg forsøgte at fjerne min person fra samtalen.

Jeg startede tidligt på min frokost i håb om at sidde alene og nyde min ost. Det lykkedes næste. Christen dukkede op med sin frokost. "Du må hellere holde en sikker afstand – jeg spiser gammelost", advarede jeg.

Christen er en robust sønderjyde. Han satte sig ved mit bord, og vi sludrede medens vi spiste sammen. Så kom geologen Mogens forbi: "Hvad f.nden er det der lugter af her i hjørnet", spurgte han, medens hans hjerne arbejdede på at klassificere de ædle dufte, der fyldte hans næsebor. Christen skulle ikke risikere at blive mistænkt for noget, men forklarede højlydt om mit fornemme mejeriprodukt. Jeg skal skåne læseren for Mogens svar. Dette blad skulle gerne kunne ligge fremme, hvor også børn kommer.

For at slutte sagen: Jeg må tilslutte mig vores Dronning. Vi danskere lader meget tilbage med hensyn til frisyn og tolerance over for anderledes tænkende. Den danske osteelsker skal nærmest se på sin kulinariske nydelse som en slags misbrug på linje med rygeheroin og designerdrugs. Jeg ser frem til sommeren, hvor jeg kan parkere osten i sidevognen og nyde den på hjemmebagt rugbrød i den smukke danske sommer i fred for hårde og sårende kommentarer.

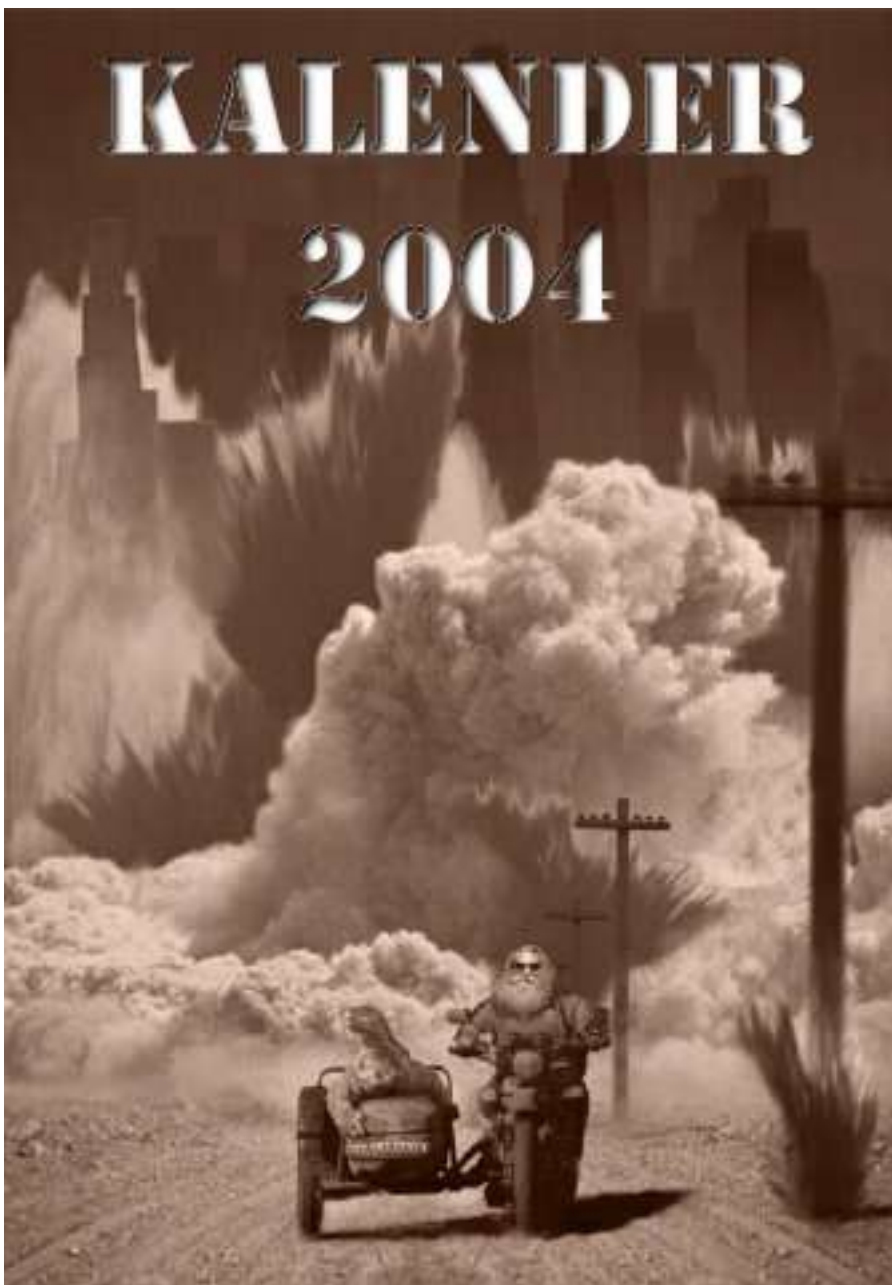
Erik P

Lad os slutte af med et billede af den hjemlige ro og hygge hos Jørgen 'Antikrist' med hans hunde:

4 Engelsk: "the mad pack"

KALENDER 2004

27-29 februar Primustræf på Bjorneroa, Norge

Det er lidt sent, at fortælle det her i bladet, men så vil det forhåbenligt varme Jeres hjerter at læse, at Flemming Petersen fra Glostrup også i år deltager i dette træf, der er så koldt, at gasapparater ikke kan brænde. Kun en primus virker. Flemming har lovet at indsende en beskrivelse forløbet her til bladet.

15-16. maj 2004 Italiensk Ural-træf

Start: 15. maj 2004

Klokken 13:00

Sted Cremona, Italien ved Autoespert (den italienske Ural-forhandler). Cremona ligger 80 km SØ for Milano. Den fulde adresse er

Autoespert
Via Castelleone 61

Det er nemt at finde stedet. Når du kører fra Milano på hovedvejen (ikke motorvejen), vil du ved vejens slutning finde Ural-forhandleren (der også sælger biler).

Klokken 14 kører vi med Ural-hastighed (lidt over 38 km/h) til Salsomaggiore (pæn, lille by i bjernene). Vi er sandsynligvis i Salsomaggiore klokken 16:30. Vi standser i byens midte for at se os lidt omkring, tage billeder, sende postkort, checke den elektroniske tænding, se om generatoren stadigt lader o.s.v.

Klokken 18:30 kører vi til Camping Arizona i Salsomaggiore og stiller vore telte op. Hvis du ikke har et telt, er der nogle få bungalows på campingpladsen (her er det smart at bestille bungalow mindst en måned forinden). Hvis du ikke har telt og ikke kan fordrage

bungalows, vil du finde mange hoteller i Salsomaggiore.

Klokken 19:30 har vi den store middag i campingpladsens restaurant (ca. 25€, hvis du ikke drikker for meget). Resten af aftenen er programmet frit.

16 Maj 2004

Klokken 09:00 kører vi til Castell'Arquato (nydelig middelalderby). 40 minutters kørsel. Vi stoppen på byens centrale torv. Derefter er der er smuk køretur gennem bjergene og klokken 13:00 stopper vi for at spise. God mad, vældigt gode drinks, præmier til Ural-folk, der er kommet fra udlandet o.s.v. Klokken 17 slutter træffet.

Skal du have mere information, så kontakt

Ural Sidecar Club (Italy)
Tel +39-0521-982970; +39-0521-982532
Fax +39-0521-986131
email: info@uralclub.com
www.uralclub.com

Du kan skrive i hvilket sprog, du lyster (selv ungarsk), men vi kan kun svare på italiensk og engelsk.

PS: Dnepr, MZ, Chiang Jiang, Jawa er også velkomne. BMW'er vil blive tolereret ...

29. maj Oldtimerløb Gråsten

Det største arrangement af sin art i Danmark. Der forventes vistnok over 1000 motorcykler, der er 25 år eller ældre. Ingen hjemmeside. Tal med Bjørn Bach-Hansen på tlf 7465-1387 mobil 2056-2800 email: Bach@hansen.mail.dk

En weekend sidst i maj/først i juni Børnetræf med sidevogne i Skanderborg

Arrangørerne er Carsten Schweder og Klaus Maltesen. De præcise detaljer kommer senere, men turen er et resultat af kaffemødet hos Gralsekretæren i januar, hvor flere af de fremmødte har børn, som elsker at køre i sidevogn. Man er naturligvis også velkommen uden børn og/eller til at tilbyde sidevognplads til et barn. Man kan nøjes med at deltage en lørdag eller at tage søndagen med og overnatte i telt eller hytte. Læs mere i aprilnummeret af **МОТОЦИКЛ**

5.-6. juni kl 11-17 Græsted Veterantræf & Kræmmermarked

Græsted Stationsvej 78, 3230 Græsted. Dette veterantræf anbefales på det varmeste af deltagende klubmedlemmer. Hjemmesiden www.veterantraef.dk er endnu ikke opdateret med nøjagtige detaljer, men ved tilmelding i god tid er det gratis for udstillere.

5.-6. juni Bestorptræf?

Jeg skal have undersøgt om det eneste interskandinaviske træf for Ural- og Dnepr-folket også bliver en realitet i 2004.

25. juni og 3 uger frem

Til Nordkapp og retur. Johannes Wraae Petersen og Peter Junker Iversen vil prøve en mere krævende tur. Planen er at køre til Frederikshavn og tager færgen over til Göteborg allerede om aftenen fredag den 25. juni. Herfra køres fra Sverige ind i Norge og til Nordkapp. I skrivende stund er den videre rute ikke fastlagt, men hvis et par stykker mere har lyst at deltage, så kontakt en af de to herrer. Hvis det er nødvendigt, kan starten udskydes til lørdag den 26. juni.

Start fra: ?

25. juni til 5. juli

Väneren rundt, Bornholm rundt, Rügen rundt og hjem via træffet i Pütnitz. Emanuel Kristensen, generalsekretær Erik Petersen og vistnok René Olsen har tænkt sig at bruge en uge på en "telt- og primustur" med sidevognene. Vi vil starte med at køre sammen med drengene, der skal til Nordkapp, men i Sverige skilles vores veje. Vi vil max køre 300 km per dag, have det hyggeligt om aftenen. Om torsdagen er vi kommet fra Ystad til Rønne og vil køre Bornholm rundt (vore lokale medlemmer skal være velkomne til at være vejvisere). Fredag er vi med færgen Bornholm-Sassnitz kommet til den naturskønne ø, Rügen. Vi slutter turen af med atter at vise de danske farver til træffet i Pütnitz. Vi vil godt være et par maskiner mere, så vil du være med, så er det bare med at få fat i undertegnede. Tlf: 8667-5392 eller email Erik@dnep.dk

2. - 4. juni Det 3. Internationale Træf for Østblokkøretøjer

I Pütnitz. Start kl. 16:30. Utroligt nok er dette træf det sted, hvor flest af klubbens medlemmer deltager og får hilst på hinanden. Sidste år var lidt over halvdelen af de russiske motorcykler med dansk ejer. I år ser det ud til, at foreningen Danske Trabantvenner og Wartburg-ejerne også lægger turen omkring den tidligere militære flyveplads, hvor samlingen af 2- og 4-hjulede køretøjer skulle være vokset ganske alvorligt. Det er tilladt at komme flere dage før og til at udsætte hjemrejsen til mandag.

26. - 27 juni Veterantraktorudstilling i Brørup

Stumpemarked, trailersalg, kræmmermarked. Alle velkomne med køretøj op til årgang 1978 – så er entréen gratis. www.dvtk.dk Jens Arne Donslund 7533-5095

24. juli – 8. august. Sidevognstur i Ukraine

I foråret 2004 tager Generalsekretæren sammen med Torsten Meier fra Pütnitz til Zhitomir i Ukraine for sammen at udforske mulighederne for en spændende tur i sidevogn i dette område.

Indtil nu omfatter listen følgende personer: Torsten, Erik P, Jørgen Hansen, Johannes Wraae Petersen, Bill Ellis (Los Angeles). Der er plads til i alt 8 personer, så hvis du er interesseret, skal du skynde dig at melde dig til generalsekretæren, Erik P 8667-5392

Turen afvikles på den måde, at udgangspunktet er Pütnitz. Herfra kører

vi i Torstens minibus, hvor vi kan sidde 8 mand. Vi kører i ét hug til Zhitomir, der ligger vest for Kiev. I Zhitomir har vi købt nogle brugte Dnepr, der står køreklar på ukrainske nummerplader.

Turen foregår i området nord for Zhitomir, der lever op til alle dine forventninger om Ukraine: små hyggelige landsbyer, hvor kvæg og høns løber rundt på vejen og storkereder er mere reglen end undtagelsen. Vi kører i et varieret landskab med enorme marker og store skove. Det skal ikke kun dreje sig om at se landet, vi skal også i kontakt med menneskene. Vi vil ikke altid kunne finde hotel eller herberg, men så sover vi i telt i det fri.

Som tolk har vi Torsten, der taler russisk flydende. For at undgå mekaniske problemer, vil en ukrainsk mekaniker, Victor ledsage os i sin Lada medbringende værktøj, reservedele og en trailer.

Prisen ligger ikke fast, men det er ikke noget, som nogen skal tjene penge på. Det skulle kunne lade sig gøre på den rigtige side af 10.000 kroner, heltst under 1000€.

24. - 25. juli Veterantraktortræf i Slagelse

Afholdes på "Jernbanegården", C.A. Olesensvej. Du kan udstille din gamle MC, og der vil være mulighed for bad og camping. Arrangementet er i stil med det i Brørup 26-27 juni. Man henvises til hjemmesiden www.dvdk.dk Endnu en god mulighed for at fremvise sit sovjetiske stål og at mødes med klubkammerater.

August/september Vamdruptræf

Jeg forstår, at Claus Dal også i år vil arrangere dette sydjydske træf. Når jeg ved mere, kommer det her og på vores hjemmeside www.ural.dnepr.dk

30. august Sensommertræf på Rindholm Kro klokken 11-16

Gratis adgang for gæster og udstillere i den 2 HA store park omkring den gamle kro på Gl. Århusvej 323 lige syd for Viborg. På hjemmesiden www.rindholmekro.dk kan du finde billeder fra træffet sidste år og bl.a. se Klaus Maltesens Ural M72. Kroværten mener, at biler og mc'er skal være mindst 30 år gamle. Telefon 8663-9044

Den 15. - 17. oktober Bjorneroea, Vedsamling, Høsttræf, Norge

Dette ser ud til at være forberedelserne til det berømte primustræf i februar. Skulle vi prøve at se på omgivelserne uden sne, og samle brænde sammen med nordmændene??

Søgaard Kyndesen havde lovet Torsten en interessant Wartburg pickup og jeg havde sagt, at han altid var velkommen med familien, så da Søgaard også bestilte en Dnepr MT-16 blev det til en 3-dages tur til Danmark.

"Hvis du alligevel skal have en motorcykel med til Søgaard, så er der plads til en ekstra. Mange medlemmer er uden sovjetisk stål." Torsten læssede derpå en Ural med sidevogn på traileren også og tog afsted med sin hustru, Ursula og sønnen Erland. I husker nok en 14-årig dreng, som med stor behændighed kørte rundt på en MT16 nede i Pütnitz? Det er Erland. Vi besøgte hr. Spankuk og hans flyvemaskinesamling i Vandel. Torsten står jo med 3 stk. MIG-21, og 'Kukken' har 4 ens RF84-F Thunderflash-jagere. Det overgår min forstand, hvordan man kan finde på at samle sådanne store og uhandterlige genstande, men hvad – nogle samler på damplokomotiver. Det er et spørgsmål om at have plads. Som ventet var Spankuk og Torsten hurtigt på bølge længde, og blev enige om at bytte flyvemaskiner på et tidspunkt.

Så var i omkring Flemming fra Vestjydske Uralimport. Her parkerede vi den ene MC (se under køb & salg). Flemming skulle demonstrere sit varelager. Her gik Erland rent amok: "Forkromede udstødningsrør med fiskehale! Topstykker! Gummigreb!" Han samlede lynsnart en lille bunke reservedele på bordet – og Torsten betalte uden at protestere. Jeg tror, at hans ræsonnement er, at han hellere vil have til at slå sine folder på en 750cc maskine ude på flyvepladsen, end at føjte rundt uden at vide helt nøjagtigt, hvad han foretager sig. At østtyskerne skulle kunne gøre reservedelsfund i Danmark overraskede vist både Flemming og jeg.

Så tog vi til Oxbøl og forøgede Søgaards samling med endnu en russer. Wartburg'en kom op på traileren, og Søgaard spurgte, om vi ville besøge en nabo, der samlede Wartburg. Det ville Torsten da gerne, og kørte over til Bent Jensen. Han er efterlønsmodtager; ernærede sig som kørelærer i Hæren. Konen hjemmegående og 6 børn medførte begrænsninger i økonomien. Derfor købte Bent en af de første Wartburg-biler, der kom til Danmark. Bent var godt tilfreds, og den ene afløste den anden. Han har stadig en velholdt Wartburg på plader, men også 24 forskellige uden! Snak så ikke om et omfattende lager af motorer, gearkasser, instrumentpaneler, ledningsnet og alle andre reservedele!

Bornholmsk danmarkskort

INDLÆG TIL BLADET KAN SENDES TIL REDAKTØREN

ERIK PETERSEN

HØGEVEJ 5, BRUNSHÅB

8800 VIBORG

8667-5392 EMAIL: ERIK@DNEPR.DK

HJEMMESIDE: WWW.URAL.DNEPR.DK